

Legende

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Visoka škola za vaspitače strukovnih studija

О легендама

Као и свако поднебље у свету и сви народи на планети, тако је и овај део Балкана, на којем вековима живи српски народ, богат митовима, легендама и мноштвом свега онога што спада у народну усмену и писану књижевност.

Легенде су по садржају врло блиске бајкама.

Име су добиле по латинској речи *legendus*, што значи – оно што треба читати. Оне садрже много чудесног и мистичног. Па ипак, оне се неким другим квалитетима знатно удаљују од бајки. Тако на пример, док су мистични и митолошки мотиви у бајкама у уметничком поступку приповедача прерасли у литерарну фантастику, такви садржаји у легендама означавају одрађену тенденциозност. С друге стране, док је бајка поштеђена хришћанске тенденциозности и скоро да нема мотива из Библије, легенде су пуне баш таквих садржаја.

Оне су такође фантастичне приче, сличне бајкама, али за разлику од њих, легенде причају о некој историјској или библијској личности, а самим тим у њима је одређено место и време догађаја приче. Легенда представља виши ступањ развитка бајке, али само у смислу приближавања реалном свету, док су по уметничкој вредности оне слабије од бајки.

Бајке и легенде се разликују и по начину излагања грађе и по композицији. У бајкама је композиција на знатној уметничкој висини, приповедач обраћа посебну пажњу на заплете, необичне обрте и мотивисани расплет, док је легенда лишена тих квалитета. У легенди се грађа излаже линеарно, а подаци се нижу једноставно, без намере да делују склопом и складном унутрашњом структуром. Легенде са мотивима из хришћанске религије обрађени су са видном намером да се да нека верска поука или потврди нека истина или неко веровање, мада је у њима видно често одступање од учења званичне цркве. Врло је шаролика грађа која се налази у легендама.

Али ма колико да је присутан утицај хришћанске религије, легенде су ипак слободне у обради мотива позајмљених из хришћанских књига.

Легенде могу да буду врло погодне за децу, јер се у њима на врло занимљив и фантастичан начин прича о знаменитим личностима и местима, које деца треба постепено да упознају од најранијих година да би касније, када и научно више сазнају о њима те личности и та места остали трајно у њиховој свести, као део њихове опште културе.

У цара Тројана козје уши

Био је један цар који се звао Тројан. У тога цара биле су уши козје, па је редом звао бербере да га брију; али како је који ишао, није се натраг враћао, јер како би га који обријао, цар Тројан би га запитао шта је видео на њему, а берберин би одговорио да је видео козје уши; онда би га цар Тројан одмах посекао.

Тако дође ред на једног берберина, али се овај учини болестан, па пошље свога момка. Кад овај изиђе пред цара, запита га цар што није мајстор дошао, а он одговори да је болестан. Онда цар Тројан седе те га момак обрије. Момак, бријући цара, опази да су у њега козје уши, али кад га Тројан запита шта је у њега видео, он одговори да није видео ништа. Онда му цар да дванаест дуката и рече му да одсад увек долази он да га брије. Кад момак отиде кући, запита га мајстор како је у цара, а он му одговори да је добро и да му је цар казао да га свагда он брије и покаже му дванаест дуката што је од цара добио, али му не каже да је у цара видео козје уши.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com